

Κατέρρευσαν με πάταγο οι κατηγορίες των αστυνομικών στη δίκη των Σεπολίων

Προχώρησε τη Δευτέρα 28/2 από τις 11 πμ, λόγω στάσης εργασίας νωρίτερα των δικαστικών υπαλλήλων, η δίκη για τους 4 από τους 5 κατηγορούμενους για τη συμμετοχή τους στη διαδήλωση για το Πολυτεχνείο που κατέληξε στα Σεπόλια.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Παρασκευή 11/3, στο κτίριο 3 στην αίθουσα 4. Η ΚΕΔΔΑ καλεί σε νέα συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια.

Στη διαδικασία στις 28/2 κατέθεσαν 6 μάρτυρες υπεράσπισης. Και με τις απαντήσεις τους στις ερωτήσεις της προέδρου και των συνήγορων υπεράσπισης Αντωνίας Λεγάκη, Παλαιολόγου Παλαιολόγου και Παναγιώτη Σκαρογιάννη κατέρρευσαν καταιγιστικά οι κατηγορίες των αστυνομικών και διαφάνηκε ότι υπήρξε επιχείρηση με κυβερνητική εντολή και σχεδιασμό για συλλήψεις, ώστε να εμπεδωθεί κλίμα τρομοκράτησης και αποδοχής της απαγόρευσης κινητοποιήσεων.

Ξεκίνησε η μάχιμη γιατρός Μάχη Ζουρμπάκη φίλη και συναγωνίστρια της οικογένειας Καττή, που ανέφερε ότι συμμετείχε στη συγκέντρωση στο σταθμό Λαρίσης, δίνοντας νόημα στον αγώνα του Πολυτεχνείου με την υπεράσπιση του δικαιώματος στην διαδήλωση και στη διεκδίκηση και για τη δημόσια υγεία. Ότι στην πορεία τηρούνταν όλα τα μέτρα προστασίας και οι αποστάσεις. Περιέγραψε τα σοκαριστικά γεγονότα έξω από το ΑΤ Κολωνού, όταν ο κατηγορούμενος Δημήτρης Καττής δέχτηκε το βίαιο κτύπημα και γονατιά στο στέρνο από αστυνομικό και στη συνέχεια όταν υπέστη το ισχαιμικό επεισόδιο. Περιέγραψε τη στάση των αστυνομικών που την εμπόδιζαν να πλησιάσει και να κάνει την ιατρική εξέταση, παρότι δήλωσε την ιδιότητά της και αρνιόταν να αφαιρέσουν τη

χειροπέδα από το χέρι του ακόμα και όταν είχε καταρρεύσει και ήταν ξαπλωμένος. Ότι την έγδαραν επιχειρώντας να της αρπάξουν το κινητό όταν το έβγαλε για να καταγράψει την απαράδεκτη συμπεριφορά τους. Ότι επιτέθηκαν και στην ίδια όταν μετά ήταν σκυμμένη πάνω του για τις πρώτες βοήθειες. Ήταν μάρτυρας της προσέλευσης μεγάλης αστυνομικής δύναμης με μηχανές έξω από το αστυνομικό τμήμα που προπηλάκιζε τους συγγενείς, γείτονες και φίλους που ανησυχούσαν για το συλληφθέντα Ορέστη Καττή και είχαν πάει, γιατί σύμφωνα με την ενημέρωση των αστυνομικών ήταν εκεί και θα τον άφηναν ελεύθερο μετά την προσαγωγή. Είδε να κτυπούν αρκετούς και να ρίχνουν κάτω ένα νέο και να τον κτυπούν με κλωτσιές, που ήταν τελικά ο συλληφθείς στη συνέχεια Νικόλας Καβακλής. Κατήγγειλε ότι αστυνομικοί προσπάθησαν να εμποδίσουν την ίδια να μπει στο ασθενοφόρο, καθώς και να είναι μαζί του στον Ευαγγελισμό που τελικά μεταφέρθηκε ο Δημήτρης Καττής όπου νοσηλεύτηκε και πιστοποιήθηκε ότι είχε υποστεί και τραυματισμό πριν το ισχαιμικό επεισόδιο. Μίλησε για τις μελανιές και τα σημάδια που είδε με τα μάτια της να έχει η Γιώτα Μπόμπου, μητέρα της Λυδίας και του Ορέστη, από τον ξυλοδαρμό που δέχτηκε από τους αστυνομικούς που επανειλημμένα την χτύπησαν και την έριξαν σπρώχνοντάς την στο έδαφος. Ανέφερε για την παρουσία της εκείνη τη μέρα στο δρόμο : «Πίστευα ότι ήταν σημαντικό εκείνη την περίοδο κατεβαίνοντας στο δρόμο με όλα τα απαραίτητα μέτρα ατομικής προστασίας να διεκδικήσουμε λήψη μέτρων συλλογικής κοινωνικής προστασίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας όπως για παράδειγμα την ενίσχυση του Εθνικού Συστήματος υγείας, μέτρα τα οποία η Κυβέρνηση δεν είχε πάρει ευαγγελιζόμενη την ατομική ευθύνη ως μόνο μέτρο θωράκισης».

Δεύτερος κατέθεσε ο Σταύρος Τζιορτζιώτης, συνταξιούχος εκπαιδευτικός και συνδικαλιστής. Δήλωσε ότι ως μέλος του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι στην ίδια πολιτική οργάνωση με τους κατηγορούμενους. Συμμετείχε με κάλεσμα της οργάνωσής του στη συγκέντρωση στο σταθμό Λαρίσης, που έγινε μετά τις αστυνομικές επιθέσεις που είχαν προηγηθεί εκεί και στο κέντρο, και στην πορεία που ακολούθησε προς το μετρό των Σεπολίων. Η πορεία

έληξε, ο περισσότερος κόσμος έφευγε από το σταθμό, ενώ άλλοι κάτοικοι από τη γύρω περιοχή έφευγαν προς άλλες κατευθύνσεις. Κάποια στιγμή υπήρξε ενημέρωση ότι ο σταθμός κλείνει και κάποιοι κατέβηκαν να ζητήσουν να παραμείνει ανοικτός, ώστε να ολοκληρωθεί η αποχώρηση. Ο ίδιος είχε μαζέψει τις σημαίες και τη ντουντούκα της οργάνωσής του και ήταν στη γωνία της Αμφιαράου με Αντιγόνης έξω από το σταθμό, όταν είδε να φτάνουν με μεγάλη ταχύτητα 5-6 μηχανές αστυνομικών από την Αντιγόνης και να στρίβουν και να ορμούν στην οδ. Αμφιαράου που βάδιζαν κάποιοι διαδηλωτές αποχωρώντας, ανάμεσά τους και ο Ορέστης Καττής που πήγαινε προς το σπίτι του που είναι στα 30 μέτρα. Είδε να αφήνουν τις μηχανές και να μπαίνουν στην πυλωτή της πολυκατοικίας που είχε μπει ο Ορέστης με φίλους και τη μητέρα του και να βγαίνουν μετά από ελάχιστα λεπτά έχοντας τον κρατούμενο. Και να κτυπούν τη μητέρα και την αδελφή του, βρίζοντας ακατανόμαστα. Ενώ αργότερα έφτασαν και άλλες μηχανές με αστυνομικούς. Σε ερώτηση της προέδρου γιατί συνέλαβαν τον Ορέστη και όχι κάποιον άλλο, απάντησε ότι ήθελαν κάποιους να συλλάβουν για να δικαιολογήσουν την επίθεσή τους και δεν είναι η πρώτη φορά που η αστυνομία ενεργεί με αυτό τον τρόπο. Στην ερώτηση της προέδρου γιατί είπε ότι ήταν υποχρέωση η συμμετοχή στην διαδήλωση αφού υπήρχε η απαγόρευση, απάντησε ότι όσοι υπερασπίζονται τα δημοκρατικά και εργατικά δικαιώματα έπρεπε να κατέβουν και ότι η ίδια η Ένωση των Δικαστών και Εισαγγελέων έβγαλε ανακοίνωση ότι ήταν αντισυνταγματική η απαγόρευση. Κατέστησε σαφές στο δικαστήριο ότι οι αστυνομικοί της ομάδας ΔΡΑΣΗ και της ομάδας ΔΙΑΣ μαινόμενοι και εκτελώντας σαφή πολιτική εντολή ακραίας καταστολής όποιας και όποιου επιχειρούσε να σπάσει την απαγόρευση συναθροίσεων που είχε επιβάλει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με απόφαση του αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ βγαίνοντας στο δρόμο, συλλάμβαναν κόσμο στο σωρό και ως εκ τούτου η προσαγωγή του Ορέστη Καττή ήταν τυχαία και πιθανότατα να συνέβη επειδή ο Ορέστης ήταν νέος και δεν έτρεχε όπως ο υπόλοιπος κόσμος, γιατί ήταν στο σπίτι του και ένιωθε ότι εκεί είναι ασφαλής. Θα μπορούσε να είναι οποιοσδήποτε ή οποιαδήποτε άλλη.

Ο Μιχάλης Ρίζος, γιατρός στο Αττικό Νοσοκομείο και πρόεδρος του σωματείου στο Αττικό ανέφερε τη συνειδητή απόφαση του σωματείου του να στηρίξουν μαζικά την περσινή πορεία του Πολυτεχνείου. Μίλησε για τη θέληση των μαχόμενων υγειονομικών για τη διαδήλωση, που κρίνουν να μη μείνει η επέτειος του Πολυτεχνείου μία απλή ανάμνηση, αλλά να γίνει ορμητήριο των αγώνων του σήμερα το σύνθημα του Πολυτεχνείου ήταν αναγκαίο να επικαιροποιηθεί και να διατρανώσει την αναγκαία ενίσχυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, σε μία περίοδο που εκατοντάδες άνθρωποι πέθαιναν εκτός εντατικής λόγω των εγκληματικών ελλείψεων σε εξοπλισμό και σε υγειονομικό προσωπικό αλλά και για να περιφρουρήσουν την τήρηση των απαραίτητων μέτρων προστασίας κατά τη διάρκεια της πορείας (μάσκες, αποστάσεις κλπ). Στη συνέχεια έδωσε μία πολύ σαφή εικόνα των γεγονότων μαρτυρώντας και την απόπειρα σύλληψης του από αστυνομικούς της ομάδας ΔΡΑΣΗ. Σημαντική η συνεισφορά της μαρτυρίας του ήταν η εικόνα των συνεπειών του χτυπήματος, που δέχθηκε ο Δημήτρης Καττής στο στήθος από αστυνομικό έξω από το Α.Τ., στην εξέλιξη της νόσου του όταν αργότερα ασθένησε από κορονοϊό και νοσηλεύτηκε για 60 μέρες στην εντατική με κίνδυνο για τη ζωή του. Χαρακτηριστικά είπε: «Είχε δεχθεί δολοφονικό χτύπημα στην καρδιά που όπως αποδείχθηκε και αργότερα ήταν ο λόγος που όπως έδειξαν οι εξετάσεις του είχε αυξηθεί το ένζυμο προμπονίνη το οποίο εκκρίνεται είτε από ισχαιμικό είτε από θλάση του μυοκαρδίου.»

Η Γιόλα Αθανοσοπούλου, κάτοικος της περιοχής που πήγαινε προς το σούπερ μάρκετ που είναι στο μετρό Σεπολίων και είδε τις μηχανές με τους αστυνομικούς να έρχονται με ταχύτητα και να ορμούν προς στον κόσμο που ήταν στην οδ. Αμφιαράου. Έδωσε μία πολύ σαφή εικόνα της μανίας με την οποία η ομάδα ΔΡΑΣΗ μαρσάροντας έπεφτε με τα μηχανάκια πάνω στον κόσμο που είχε απομείνει επί της Αντιγόνης μετά το πέρας της πορείας με κίνδυνο τον τραυματισμό των παρισταμένων καθώς και την εικόνα του κόσμου που έτρεχε να γλιτώσει και να κρυφτεί στις γύρω πολυκατοικίες και στα σούπερ μάρκετ που βρίσκονται επί της Αντιγόνης Ήταν τόσο εκφοβιστική η επιχείρησή τους που άλλοι

μπήκαν να κρυφτούν στο σούπερ μάρκετ και άλλοι μπήκαν σε πυλωτές πολυκατοικιών και άλλα σπίτια.

Ο Πέτρος Ταμουρίδης, μέλος της Λαϊκής Συνέλευσης Κολωνού-Σεπολίων-Ακ. Πλάτωνα και φίλος του Δημήτρη Καττή ήταν αυτόπτης μάρτυρας καθ' όλη τη διάρκεια του περιστατικού δίπλα στον Δημήτρη Καττή και περιέγραψε με λεπτομέρεια όλα τα γεγονότα για το ξύλο και τις συλλήψεις, καταδεικνύοντας τα ψεύδη των αστυνομικών, μαρτύρων κατηγορίας και κυρίως το ψέμα ότι το πλήθος έξω από το ΑΤ ήταν οργισμένοι κουκουλοφόροι που επιτίθονταν στο τμήμα. Έδωσε μία πολύ σαφή εικόνα του πώς βίωσε ένας άνθρωπος της γειτονιάς τα αίσχη της αστυνομίας, την ταραχή και την βία που προκάλεσαν ενώ είπε χαρακτηριστικά ότι σοκαρίστηκε που είδε τον ΑΙΑΝΤΑ, την αύρα της αστυνομίας στην γειτονιά του και μάλιστα τους αστυνομικούς να μετακινούν τα αυτοκίνητα για να περάσει. Ενώ αναφέρθηκε στην κατασκευασμένη προπαγάνδρα των ΜΜΕ που ενώ ήταν οι περισσότεροι μεγάλοι άνθρωποι έξω από το Α.Τ. και σε απόσταση μεγαλύτερη των 30 μέτρων από αυτό όταν δέχτηκαν τις επιθέσεις των αστυνομικών, γυρνώντας σπίτι ακουσε στην τηλεόραση ότι νεαροί επιτέθηκαν στο ΑΤ Κολωνού και αγανάκτησε.

Τελευταία μάρτυρας ήταν η Άννα Μπαρδάνη, φίλη και συντρόφισσα των διωκόμενων αγωνιστών, της αγωνίστριας Λυδίας Καττή και μέλος της Λαϊκής Συνέλευσης Κολωνού-Σεπολίων-Ακ. Πλάτωνα που έδωσε λεπτομερή εικόνα της βίας των αστυνομικών και της μανίας που εξαπέλυσαν στον κόσμο που είχε απομείνει στο σημείο. Μίλησε για την πάγια τακτική των αστυνομικών και ιδιαίτερα της ομάδας ΔΡΑΣΗ που κανέναν δεν εκπλήσσει να φέρονται με απίστευτη βιαιότητα και να συλλαμβάνουν νέους ανθρώπους στο σωρό χωρίς να έχουν κάνει κάτι. Μάλιστα, είπε ότι οι αστυνομικοί αποπειράθηκαν να συλλάβουν και την ίδια και μόνο μετά από επέμβαση του περιφερειακού συμβούλου Κώστα Τουλγαρίδη, την άφησαν και επέλεξαν να συλλάβουν τη Λυδία, τραβώντας τη από τα μαλλιά, καθώς βρισκόταν λίγο πιο δίπλα. Μίλησε για τα φασιστικά χαρακτηριστικά των αστυνομικών που ενεπλάκησαν στο περιστατικό στα Σεπόλια λέγοντας

χαρακτηριστικά ότι έλεγαν επαναλαμβανόμενα στον κόσμο που είχε μαζευτεί έξω από το ΑΤ Κολωνού «Αίμα, τιμή- αίμα, τιμή», που είναι η αρχή του συνθήματος της Χρυσής Αυγής «Αίμα, τιμή, Χρυσή Αυγή» ενώ προέβησαν και σε σεξιστική επίθεση σε βάρος της λέγοντας της: «Φύγε από 'δω μωρή άπλυτη, βρωμάει το μ.... σου». Τέλος, μίλησε για την αισθητική των αγωνιστών και της αγωνίστριας, την αισθητική της μαχόμενης νεολαίας που αγωνίζεται για να φτιάξει έναν κόσμο στα μέτρα της. «Αυτά τα παιδιά έχετε απέναντί σας. Είναι παιδιά που μάχονται για ό, τι πιστεύουν και ονειρεύονται, για δημόσια, δωρεάν παιδεία και υγεία για όλες και όλους, για όλα αυτά τα πράγματα» είπε χαρακτηριστικά, καθιστώντας ευκρινές το χάσμα ανάμεσα στον κόσμο μας και τον κόσμο τους. Εξήγησε πως στο πρόσωπο του Ορέστη, της Λυδίας και του Νικόλα, βλέπει τον εαυτό της ολόκληρη η νεολαία που παρά τις δυσκολίες που αναγκάζεται να βιώσει, επιλέγει το συλλογικό αγώνα.

Η επόμενη δικάσιμος ορίστηκε για τις 11 Μάρτη. Θα είμαστε όλες και όλοι εκεί!

Ρεπορτάζ για την ΚΕΔΔΑ από Θανάση Βρεττό.

Πηγή: <https://kedda2021.blogspot.com>